

mand synes at ville sætte, gjøre Forhandlingen her i Salen næsten utaalelig for os Andre, næsten umulig for os; thi det er jo dog en svag Trost, at man levner Udsigt for os til den samme Talefrihed, som vi aldeles ikke have Brug for. Ligesom dette har bevirket, at jeg ikke har kunnet føle mig fristet til at indlade mig i denne Diskussion, saaledes har der ogsaa været en anden Omstændighed, som har gjort, at jeg saa længe har troet at burde holde mig tilbage. Der er jo nemlig under denne Forhandling fulgt en væsentlig anden Taktik i Krigsførelsen, om jeg saa maa sige, mod Ministeriet end den, som har betegnet Debatten under de tidligere Finantsforhandlinger. Man har nemlig iaar ikke saa meget som tidligere draget Ministeriets almindelige politiske Hærd frem, men man har derimod iagttænkt en Fremdragnings og en Kræfte forskjellige Handlinger fra Ministeriets Side søgt at gjøre gjældende, at Ministeriet var udueligt til at regjere. Og for sig kan jeg nu ikke sige Andet, end at en Forhandling, der gaar ud paa en Fremdragnings og Kritik af Ministeriets Handlinger, i sig selv har Elementer til at blive ganske anderledes frugtbar end de storpolitiske, almindelige politiske Betragtninger, som hidtil have været det egentlige Moment i Forhandlingen, men det er jo naturligt, at Diskussionen derved kommer til væsentlig at blive ført imellem de Medlemmer, som rette disse Angreb paa Ministeriets Handlinger, og de Ministre, der have udført disse Handlinger. Jeg har imidlertid troet, at hvis man holdt sig udenfor Udtalelser om disse Forhold, vilde man let give det Udseende af, at man billigede den Konklusion, hvortil det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds og de, der have fulgt hans Fodspor, ere komne til overfor Ministeriets saakaldte Uduelighed, og denne indeholder en Dom, som jeg ikke kan underskrive, den er en Dom, som jeg ikke finder, kan bygges paa de Præmisses, som ere laagne frem — ikke paa de Præmisses, vil jeg sige, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds selv har opstillet, end mindre paa de Præmisses, som kunne siges at foreligge her, beviste og begrundede. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kun kunde komme til en saadan Dom ved at behandle Omstændigheder, der ere grunde i Hændelser, hvorover Ingen har kunnet være raadig, som hvore Feil fra Ministeriets Side, ved at give Feil, der muligvis kunne være begaaede, en Adresse til Ministeriet, som de aldeles ikke have, og endelig ved at give de Feil, som man maa sige virkelig kunne være begaaede af Ministeriet, en meget over-

breven Karakter. Jeg kan ganske vist ikke indlade mig paa en indgaaende Gjemme-gaaelse af alle de Punkter, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds bragte frem; det vilde paa dette Stadium af Forhandlingerne aabenbart føre til for stor Vidtløftighed, men jeg skal dog imidlertid i al Korthed forsøge paa at berøre de væsentligste af de af det ærede Medlem fremdragne Forhold for at paavise, at den Dom, som han har fældet, ikke har været begrundet.

Det forekommer mig allerede at være i højeste Grad karakteristisk, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds i Spidsen for de Beviser paa Ministeriets Uduelighed, han opbyggede, satte Forholdet med Hensyn til Dampfargen; thi jeg veed i Sandhed ikke, hvad Ministeriet i denne Sag kunde have gjort Andet, end hvad den har gjort. Det er mig umuligt at se, at der i den Henseende kan lægges Ministeriet Noget som helst til Last. Den har anstillet Licitation saa hurtig som muligt, har antaget det Bud, som var væsentlig, meget væsentlig ringere end de andre, og som var fremkommet fra et Firma, som udyder megen Ansæelse, et i Virkeligheden meget vel anset Firma. Nu viser det sig ganske vist, at dette Firma i en væsentlig Grad forholder Dpfyldeisen af sine Pligter; men jeg ser dog virkelig ikke, hvorledes man kan mene, at Ministeriet skulde have nogen Skyld deri, eller hvad det skulde have gjort yderligere for at fremtvinge Forpligtelsen end at holde Firmaet bundet ved den Mulkt, som det er ifaldet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) betegnede dette som et Bevis paa, at Ministeriets Administration var billig, slet og langsom. (Afbrudelse af Holstein). Det ærede Medlems Ytringer falder berømt, at saaledes var Administrationen under Indenrigsministeriet, det var Forretningsgangen: billig, slet og langsom. Det her Passerede er nu, som saat, Noget, der ingenlunde kan lægges Ministeriet til Last. Det kunde maaske være heldigere, om Ministeren havde en større Afgang til i Stedet for at maatte holde sig til Licitation at kunne henvende sig til Firmaer her i Landet, som ligge En nærmere, og med hvis Udførelse man kunde have større Tilsyn og mere Haand i Hænde, det kan, som saat, være meget muligt, men naar et tidligere Ministerium med Tilfidesættelse af de Licitationsbud, som vare gjorte i Udlandet, og som vare lavere end de, der fremkom fra et hervedværende meget bekendt Firma, har antaget de sidste, har det givet Anledning til de største Klager her i Thinget og det, selv om det var med Hen-